

EN BANYETA

PERIÓDICH HUMORÍSTICH.—ÓRGANO DELS CASATS

Secció Oficial

La Junta de Gobern participa als senyors socis que, lo diumenge pròxim 5 del corrent, á las 4 de la tarde, tindrà lloch en los salons d' aquesta Societat la corresponent subasta de localitats per los balls del Teatro.

P. A. de la J. de G.

Lo Secretari,

Quirse Callís.

BALL DE CASATS

La Comissió organisadora té'l gust d' invitar á tots els socis del Cassino Menstral y sas respectivas famílias, per el que se celebrarà en els salons d' aquesta Societat, el dia 4 del que corre, á las 9 de la nit, baix el següent

• PROGRAMA •

PRIMERA PART

Sardana	PEPA.
Walz	EN MERO.
Schotichs	DOS Y TRES.
Polka	LAS CAROLINAS.
Warsoviana	LA CALENTONA.
Americana	LA DOLSA.
Española	DEL MUT.
Mazourka	LA SALADA.
Rigodón	NOY DE LA MARE.
Americana	LA COTILLA.

SEGONA PART

Sardana	L' ARENGADA.
Schotichs	EN RUQUILL.
Pilée	EL GURUGÚ.
Americana	NON-NON.
Mazourka	LA GUIXUS.
Rigodón	TRONS Y LLAMPS
Americana	LA CISTELLERA.
Walz-Galop	L' ARROSSAIRES.

Figueras, 4 Febrer de 1899.

L' Comissió.

IDEU VOS GUARD!

Arrenco naps... *naps* dels fondos de la Societat pera poguer jo surtir. Aixís es que son dels *rodons*. Tot costa en aquet món, fins la meva surtida.

No hi fa res que 'm fassi vell, ni res hi importa que «L' Hereuhet» d' aquesta casa no hagi tingut per mi, ja que no una mostra de carinyo, una sola paraula de cortesía.

El meu cor, que no pot compararse ab las flors perque aquestas se marfeixen, vé á ser com una trunfa, honç d' tan en tan hi grillan l' alegría y las ilusións.

Per aixó quan arriba la meva diada, me sembla tornarme jove y 'm dedico especialment á las noyas solteras, de las qu' espero serne ben rebut, ja que 'm presento devant seu tan escropulós, que fins he tingut cuidado de que no 'm surtís la séva.

Però de mí feune lo que volgueu, per més que ja 'm figuro que no 'n fereu gran cosa. Lo que de cor vos demano, tendres y envejadas poncellas, es que tingau compassió dels sants casats màrtirs que, tips d' enflairar tot l' any una mateixa rosa passada y que 's despulla, avuy se 'ls hi permet acostar el nas á vosaltres. No 'ls hi negueu vostres suaus perfums de tendresa, capassos, no diré de férloshi perdre la xabeta, però si de trasportarlos ab somnis de ventura als seus millors temps qu' esteu gosant vosaltres, per ells sempre anyorats. Rebeulos ab aquella encisadora mitja-rialléta vostre que 'ls hi pot fer caure la baba. Entregauvos als seas bras-sos pera que, més cofats ab vosaltres que cert regidor ab cert sagrat paraigua ber-mell donguin voitas pé'l salón, perdonànt-loshi si arriban á trencar el suhor, considerant el pes dels anys y de la creu que portan á sobre.

Lo que s' us demana es un' obra de misericordia, que 's descuidáren de consignar en la Doctrina, y per la que lograreu traure un' ànima de pena.